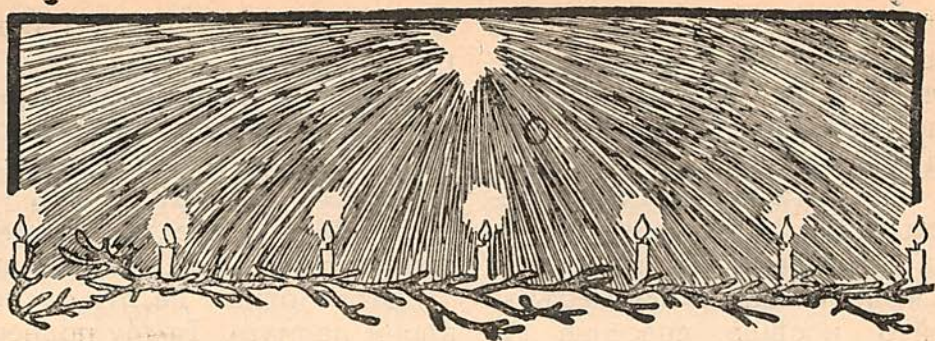

Маслината, палмата и елата.

Въ онази света нощъ, когато се роди Спасителътъ, на около единъ километъръ отъ Витлеемската пещера имаше три дървета: маслина, палма и ела. Подъ тѣхнитѣ клони спѣха овчари, които ношуваха на полето и пазѣха нощна стража при стадата си. Нощта бѣ тъмна и беззвездна. Природата спѣше. Надъ полето владѣеше пълна тишина. Отвреме-навреме само звънецъ издрънка нѣкъде, или въздишка на човѣкъ заплува въ стаения въздухъ, и пакъ отново всичко потъне въ сѣнъ и тишина.

Изведнажъ на изтокъ се показа и заблестѣ съ чудно сияние Христовата звезда, която възвестяваше на измъченото човѣчество, че се е родилъ Спасителътъ. Небесата се обсипаха съ звезди, подъ тѣхъ полетѣха свѣтли ангели, които пѣха хвалебни пѣсни Богу. Овчаритѣ скочиха изплашени и се спуснаха къмъ стадата си, като мислѣха, че сж ги нападнали разбойници. Но единъ ангелъ застана предъ тѣхъ и имъ каза:

— Не бойте се! Азъ дойдохъ да ви благъвестя голѣма

